

I et æsels ædetrug

Tekst: Merete Bandak
Melodi: Per Nedergaard Hansen

Slow beat
♩ 104

1. I et æsels ædetrug
i en kølig nattetide
efter fødselsve og gru,
dødsens angst og smertesvime
ligger ved en kvindes fod
himlens Gud så spæd, så lille,
menneske i kød og blod.
Store Gud, hvad var det dog, du ville?

2. Adam tabte paradiset,
da han valgte selv at vælge,
Esau lod på samme vis
førstefødselsretten sælge.
Vi er rem af samme hud,
bærer dødens tatovering,
kæmper blindt med himlens Gud
om en værdig ligemandsplacering.

3. Fra din himmeldimension
sprang du ned til alt det skabte
på en blodig fredsmission
for at vinde, hvad vi tabte,
søgte helt til bunden ned,
vælted' alle hierarkier
for at bringe verden fred.
Skaberordet fødes selv – og tier.

4. Du forlod den grønne gren –
paradis var dit – det hele! –
ville nu med hver og en
paradisets frugter dele,
lagde dig i krybbens skjul
under troens klare stjerne.
Hvor du kendes, er det jul,
og med fred velsigner du så gerne.

5. Vi vil holde julefest
for din handlekraft og nåde.
At du kom i Jesus Krist,
er en salig lykkegåde.
Ryk i vore hjerter ind,
du, som søgte helt til bunden,
lys din fred i vore sind!
Vi ophøjer dig af hjertegrunden.

